

at vi lavede en beretning, der dækkede samtlige forslag, og at vi også på den baggrund fik rekvireret oplysninger fra Italien, fra Belgien, fra Holland, fra USA, og hvor vi i øvrigt er bekendt med, at man arbejder aktivt og seriøst på det her område.

Derudover skal vi naturligvis også have afklaret, hvad det rent faktisk er, kommunerne konkret tilbyder udenlandske prostituerede. Min viden på området er, at der ikke er en aktiv støtte til udenlandske importerede prostituerede. Der er forskellige typer af undersøgelser. Der er telefonlinjer m.v., men det opsøgende arbejde, hvor folk kan tale lettisk, estisk eller det sprog, den pågældende importerede kvinde nu taler, har jeg i hvert fald ikke hørt om eksisterer. Og der tror jeg at der et behov for at sætte ind med en særlig indsats.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne til B 110 og B 112, hr. Jann Sjursen.

Jann Sjursen (KRF):

I de senere år har også Danmark haft problemer, der til forveksling ligner slavehandel – handel med kvinder, der tvinges ud i prostitution.

Der har været eksempler på organiseret udnyttelse af kvinder fra Sydamerika, Asien og Østeuropa. Det er sager, hvor kvinder oftest udsættes for voldtægt, vold og trusler om vold mod sig selv eller familien, og hvor bagmændene indkasserer stort set alle de penge, kvinderne tjener som prostituerede.

Handel med kvinder er i dag en lige så god forretning for mafialignende organisationer som narko og illegal våbenhandel. Derfor er myndighederne også nødt til at slå til med samme styrke, når det er levende kvinder og ikke narkotika eller våben, der er varen. Det er udgangspunktet for Kristeligt Folkepartis forslag om at hæve strafferammerne samt et ønske om at forbedre politiets efterforskningsmuligheder.

Jeg vil godt takke ordførerne og også de to ministre for at gå ind i den diskussion, og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at såvel regering som samtlige partier i Folketinget tager det her spørgsmål alvorligt.

Jeg er også enig i, at der under denne regering er taget en lang række initiativer på området, som har været gode, og at man også aktivt har bidraget til, at der i international sammenhæng er ved at ske noget. Men jeg synes lige præcis i spørgsmålet om strafferammerne og om at for-

bedre politiets efterforskningsmuligheder, at regeringens udmærkede grundholdninger ikke er nok. Jeg synes, at tiden faktisk er kommet til handling. Og jeg synes, at arbejdsgrupper og Rigsadvokat og rigspoliti og EU lidt bliver brugt som et skalkeskjul for at afvente situationen endnu en gang.

Nuvel, det positive i dag er trods alt, som også fru Anne Baastrup sagde, at holdningen er en ganske anden, end den længe har været i Folketinget til dette spørgsmål.

Jeg har også positivt noteret mig de to regeringspartiers ønske om, at vi arbejder videre med alle tre forslag i Retsudvalget og ser, hvad der kan komme ud af det.

Jeg vil godt sige, at når det gælder spørgsmålet om at hæve strafferammerne, så er der dels aspektet om at forbedre politiets efterforskningsmuligheder, dels aspektet om at få et strafniveau for handel med kvinder, der er det samme som for handel med narko og våben, men også ønsket om at få en særskilt bestemmelse i straffelovgivningen om handel med kvinder. Vi synes faktisk, det er væsentligt i sig selv også at få markeret, at vi ser det her som et særskilt problem, således at det også får en særskilt bestemmelse.

Her er der lidt forskel på Kristeligt Folkepartis og SF's beslutningsforslag. SF foreslår ikke højere straf. Det forstår jeg egentlig ikke, medmindre man ligesom vil sige, at vi venter på Straffelovrådet. SF foreslår heller ikke en særskilt bestemmelse, men dog at politiets efterforskningsmuligheder skal forbedres.

Når det gælder diskussionen om opholdstilladelse, synes vi faktisk i Kristeligt Folkeparti, at det egentlig er ganske forfærdeligt, at vi umiddelbart udviser de udenlandske prostituerede kvinder, når de bliver pågrebet. Der er ét eksempel på en kvinde, der har fået opholdstilladelse, som vi hørte indenrigsministeren redegøre for. De øvrige bliver sendt hjem. De er ofre for en forbrydelse begået her i Danmark, uden at de her i landet kan få den nødvendige hjælp til rehabilitering, som vi lægger vægt på i vores forslag.

Det er også en af krumtappene i SF's forslag, men SF foreslår så, at man skal kunne få opholdstilladelse i minimum 5 år og også arbejdstilladelse. Det mener vi er for meget i forhold til ønsket om rehabilitering. Man kan jo så selvfølgelig diskutere – det var også CD's ordfører inde på – om det skal være lige præcis 3 måneder, eller om det skal være 6 måneder. Det er vi også